U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **BELLATO s.r.o.,** se sídlem Merhautova 1024/155, Brno, zast. JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel,** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 8. 2014, č. j. 34322-2/2013-900000-304.1, č. j. 34323-2/2013-900000-304.1, č. j. 34324-2/2013-900000-304.1, č. j. 34325-2/2013-900000-304.1, č. j. 34326-2/2013-900000-304.1, č. j. 34327-2/2013-900000-304.1, č. j. 34328-2/2013-900000-304.1, č. j. 34329-2/2013-900000-304.1, č. j. 34330-2/2013-900000-304.1, č. j. 34331-2/2013-900000-304.1, č. j. 34332-2/2013-900000-304.1, č. j. 33578-2/2013-900000-304.1, č. j. 33579-2/2013-900000-304.1, č. j. 33581-2/2013-900000-304.1, č. j. 33582-2/2013-900000-304.1, č. j. 33388-2/2013-900000-304.1 a č. j. 33390-2/2013-900000-304.1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2016, č. j. 29 Af 74/2014 – 477 (chybně označen č. j. 29 Af 74/2014 – 277),

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaného. Těmito rozhodnutími bylo zamítnuto její odvolání a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, kterými byla stěžovatelce dodatečně vyměřena spotřební daň.

[2] Dne 12. 1. 2017 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky ze stejného dne, které bylo označeno jako „*Zpětvzetí kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně*“. Dále v těle podání bylo uvedeno následující: „*[...] bereme v plném rozsahu zpět kasační stížnost stěžovatele podle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád*

správní, podanou u Nejvyššího správního soudu dne 7.12.2016, kterou byl napaden rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 22 Af 74/2014-277, ze dne 22.11.2016." Tímto podáním tedy vzala stěžovatelka výslovně kasační stížnost zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatelka) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.")]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Vzhledem k výše uvedenému již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na osvobození od soudních poplatků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu